

Již dlouho žiji s pocitem, že svět nebude nikdy tak milosrdný, aby nám dal šanci – při bolestivém vnímání zla – trpět ztrátou paměti. Na špatně zapomenout a s příjemným se laskat? Nevím, nevím, i spravedlivé životy mají mnohdy až chameleonskou barvu. A otáčet se zpátky? Když byste opravdu chtěli některé věci v životě vrátit a tušíte, že vám už na to pomalu nezbyvá čas, řeknu vám, kdo vás o kus života okradl. Sociální síť! Průměrná doba, kterou na nich většina denně stráví je skoro dvě a půl hodiny. Když se někdo přihlásil v 16 letech a dožil se sedmdesátky, byl na nich skoro šest let svého života! A sami dobře víte, že tahle chorobná závislost začíná mnohem dřív... Od svého založení v roce 1996 se sociálním médiím podařilo na světě proniknout k polovině ze 7,7 miliardy lidí. Platformy sociálních sítí v posledním desetiletí ztrojnásobily svou uživatelskou základnu z 970 milionů v roce 2010, na 3,81 miliardy závislých za dalších deset let...

Ano, takhle vypadají zloději našich životů!

Nemají tvář, a přesto se na nás dívají.

Vědí o nás všechno a nikdy o nás nic nezapomenou.

Od chvíle, kdy jste jim podali ruku poprvé, ji budou držet i tehdy, když už z nás bude odcházet duše. A ještě pár vteřin počkají, až konečně nebudeme dýchat.

Proti nim vám nabídnu tenisový příběh, ve kterém všichni mohou nebo budou mít potřebu lhát a také v sociálních sítích hledat vysvobození. Rád čtu metodické rady, které pro náš časopis píše trenérský nadšenec z pražské Sparty Dan Filjo. Má už toho taky hodně za sebou, určitě i on se vždycky snažil ve své branži být co nejdokonalejší. Dařilo a daří se mu to, prestiž si zaslouží. Poslední jeho zastavení si všímá dětského tenisu od šesti do devíti let, připomíná, že by se děti měly hrou především bavit, najít si v klubu kamarády či kamarádky a prostě se na každý trénink těšit. Je zbytečné připomínat, že by si rodiče neměli prostřednictvím svých dětí plnit své sny, v duchu věřit, pak už jen doufat v lóže na grandslamových turnajích a jak varuje Filjo, pořád jsou to děti, kterým by se nemělo brát dětství s vidinou, že jednou budou živit rodinu samy.

A co talent? Každý rodič si myslí, že ho má doma, ale talentované dítě ještě nemusí být výhra. Vbg Je pravdou, dosahují v kratším čase lepších výsledků, zákonitě roste jejich sebevědomí, škoda, že s ním i přirozená česká rodičovská nadřazenost a nadutost. Už je to tak, stává se, že mnozí rodiče si pravidelně musí vyslechnout při přestávkách mezi zápasy v klubových kavárnách moudrosti „bohatších a úspěšnějších“ – „Jak se tak tady na to dívám, kromě našich se to asi nikdo další nenaučí.“

Ano, předčasné sebevědomí je past, prohry talentovaných jsou nakonec plně stejných slz a rodičovských nespokojených výkřiků, jako když prohraje netaalentovaný nadšenec. Vyhrávající navíc většinou zvolní dříve než ti, o kterých si okolí myslí, že jsou bez talentu. Častěji poražení se naopak více rvou a chtějí dopředu.

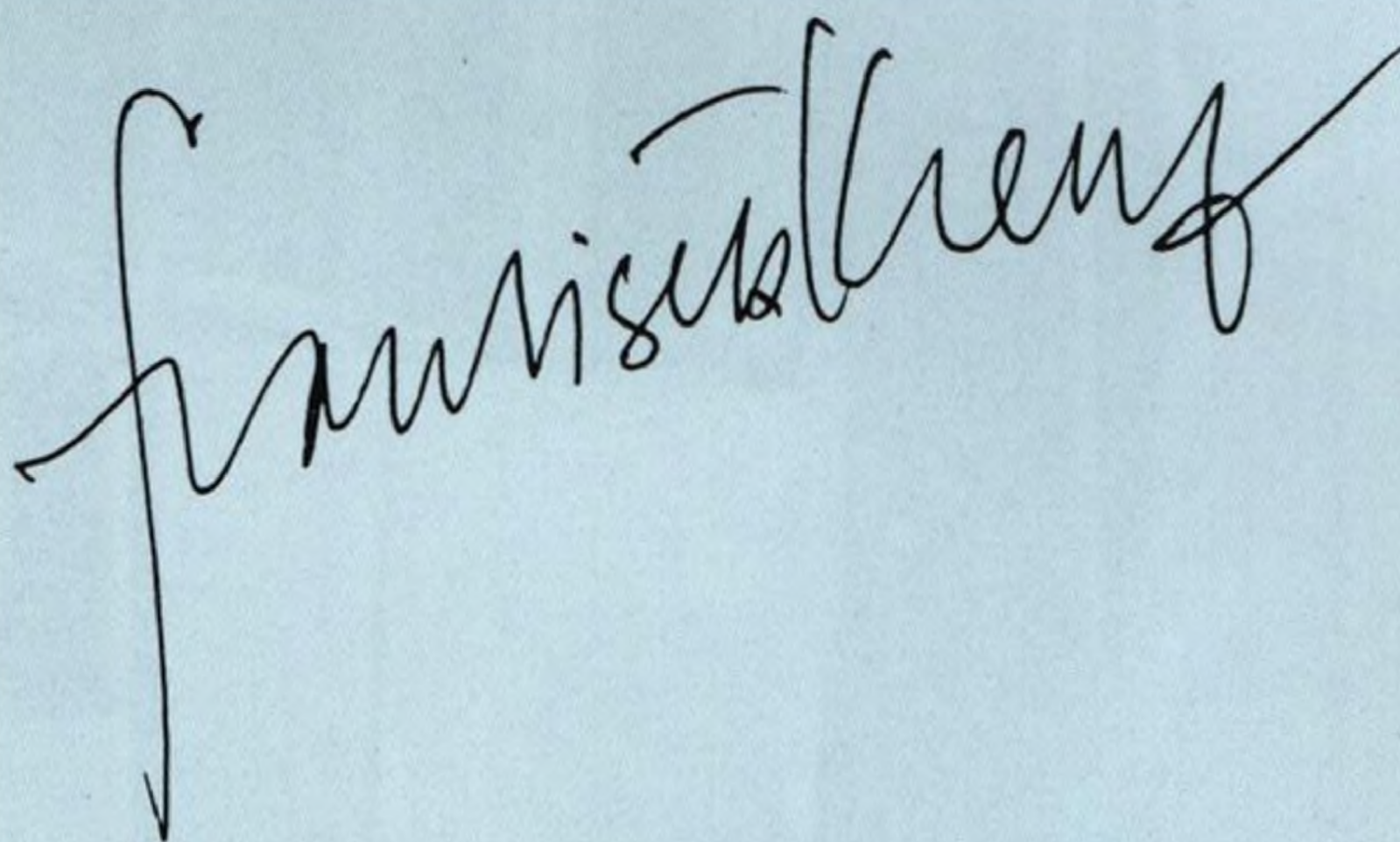
Talent opravdu ještě nemusí být výhrou. Nechci, aby se to nyní bralo jako útěcha pro rodi-

če, jejichž děti po turnajích také pláčou, než aby usínaly na zadním sedadle s vítězným pohárem v náručí. Spíše by měli přemýšlet, jak pomoci trenérovi v péči o jejich dítě, nepodryvat jeho autoritu, určitě přemýšlet, jak rozvíjet silnější tenisové stránky jejich caparta a pečovat samozřejmě o zlepšení těch slabších. Věřte, každé dítě na světě má svou silnou stránku, správný rodič, i kdyby sám sobě lhal, ji určitě najde!

A potřebujeme pak vůbec klopýtající slabochy? Nevyhledáváme je jen proto, abychom měli šanci – přesvědčit se na nich, že cesta našeho dítěte je cestou šampiona? Mám stále pevnější pocit, že to, co si přejeme, považujeme za pravdu. Naši pravdu! Ti druzí ji přece mít nemohou! Přiznejme, už jsme se naučili říkat nepravdy a ani na vteřinu se při tom nečervenáme, sami sobě se omlouváme a jen přidám, kdyby svět neměl milosrdné lži, tak by ani nebyl. A je dobře, že je má a odpusťme mu, že se nečervená.

Ale nenechme se otrávit. Rodičům doporučuji, přestaňte myslet na grandslamové lóže, a hlavně nehledejte pohodu a klid na zrádných sítích. Nenechme se ošálit, žijme život i s vlastními chybami, ze kterých se budeme muset sami drápat zpátky. Posílí nás to! Nechme za dveřmi složitěho světa nablýskané a falešné Facebooky, Twitter, Tik Toky, hledejme recept na náš přirozený a někdy kulhající život v domácích kulisách. A nacházejte životní noty někde jinde? Sociální sítě jsou plné nepřirozených barev, zrádných životních návodů, dávají nám nahlédnout do nafouklých příběhů, které jsou mnohdy jen nesplněným vysněným přáním těch, co je píšou.

A je to tady! Milosrdná lež v přímém přenosu!

P. S. 1

Djokovič vyrovnal rekord Grafové, v pondělí 20. února měli oba 377 týdnů kralování na svých žebříčkách. Další pondělí už byl králem Srb a Steffi Grafová? V polovině června jí bude čtyřiapadesát a vše nasvědčuje, že pro ni není vůbec důležité utírat prach z grandslamových pohárů. „Musíte toho hodně zažít, abyste si uvědomili, jak vás i malé věci udělají šťastným,“ řekla mnohokrát.

P. S. 2

Jiří Lehečka je teprve dvanáctým Čechem, který se v Open éře dostal do čtvrtfinále na jednom ze čtyř Grand Slamů. Před ním to dokázali Lendl, Berdych, Kodeš, Korda, Nováček, Šmíd, Novák, Štěpánek, Doseděl, Zedník a Šrejber. Naposledy se to podařilo Berdychovi na Australian Open 2015. Český tenis si musel počkat osm let, ale byl trpělivý. Navíc – čtvrtfináloví Grandslamáci jsou i ve světě výrazně nedostatkovým zbožím.

Z OBSAHU

Davis Cup Portugalsko (6–8)

Novak Djokovič (10–11)

Zajímavosti ze světa (12–14)

Můj příběh: Aryna Sabalenková (15–17)

Odešla indická tenisová královna (18)

Před 30 lety: Arthur Ashe (19)

Naomi Ósakaová (20–21)

Carlos Alcaraz (22–23)

Za oponou (24–25)

Dialog s Magdou Linetteovou (27–28)

Uzávěrka tohoto čísla byla 28. 2. 2023

**Na titulu: NOVAK DJOKOVIČ
získal na Australian Open
22. grandslamový titul**

Snímek: ATP.COM

34. ročník, březen 2023

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor **Mgr. Stanislav Burian**. Grafická úprava **Studio Franklin**, Praha 2. Tisk: **Hart Press, s. r. o.**, Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.

P. O. Box 72, 225 72 Praha 025

Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90

predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz

Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů

Náměstí Míru 820/9, Praha 2

tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice

Tel.: +420 577 926 206-8

Fax: +420 577 925 662

Mobil: +420 737 259 370

E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,

tel.: 604 545 555,

e-mail: smidaaak@gmail.com

a T/Production, s. r. o.,

e-mail: s.burian@seznam.cz